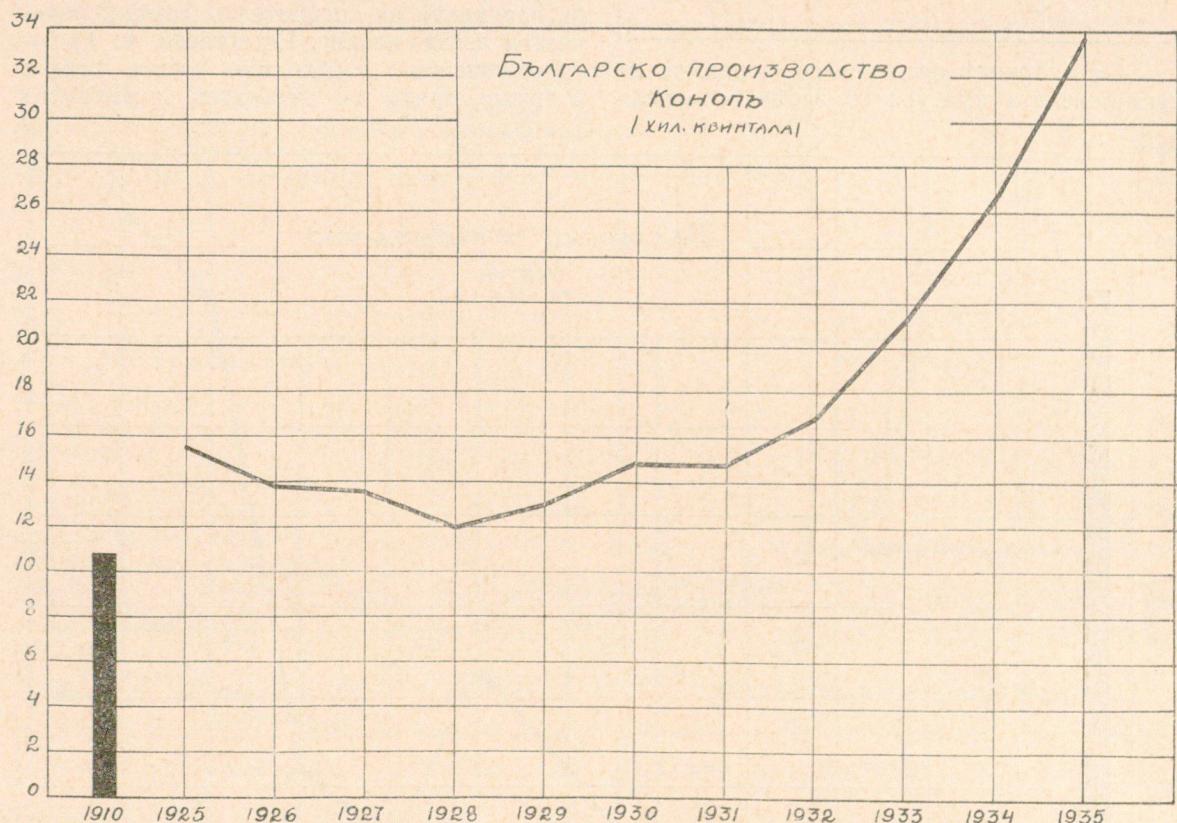

чувствително е подобрено и качеството на влакното.

Доскоро конопената култура, макаръ да бъде позната на голѣма част от земедѣлското население, за индустриални цели се съвеше почти изключително въ Пазарджикъ и околията му. Днесъ, обаче, конопътъ започва да се застѫпва по-широко и въ други околии, кѫдето замѣства част отъ засѣтъ досега пространства съ зърнени храни. Измежду околните, за които това влакнодайно растение е отъ значение, сѫ: Пазарджишката, Свищовска, Радомирска и др.

Неимовѣрното разширение на конопената култура въ страната задоволи не само

нуждите на конопените ни тъкачна и вжжарска индустрии и занаяти (въ цѣлата страна има надъ 150 вжжарски работилници и къмъ 15 индустриални заведения, които преработватъ конопената нишка въ разни изделия и тъкани), но измѣсти голѣма част други по-долнокачествени растителни влакна — ютата, рафията, сисала, манилата и др., които се внасяха и се внасятъ отъ чужбина, като остава единъ излишъкъ, който отъ миналата година се изнася съ успѣхъ на сравнително изгодни цени. Презъ 1936 година сѫ изнесени къмъ 900 хиляди килограма конопъ чуканъ, когато презъ 1931 година е внесенъ надъ 35 хиляди килограма суровъ конопъ.

Презъ 1935 г. мѣстната текстилна индустрия е употребила 634,710 кгр. конопъ на стойност 14,101,639 лева отъ мѣстенъ произходъ и 107,490 килограма конопени отпадъци. Презъ сѫщата година сѫ произведени конопени и конопено-ютени изделия за 69,274,000 лева.

Отъ пomenатитъ нѣколко цифри изпѣква голѣмото значение на конопеното влакно за българското стопанство и специално за нѣкои околии, презъ последнитъ години. Има още голѣма областъ въ индустрията и за-

наятитъ, въ която конопътъ може да намѣри широко приложение, като измѣсти други чуждестранни влакна и изделия, чийто вносъ, за сега, е още сравнително голѣмъ.

Индустрията не е останала безъ влияние и върху ленената култура, което се вижда отъ увеличението на засѣтата площъ. Така, докато презъ 1905 година съ ленъ сѫ били засѣти 271 хектара, и е добито 131,200 кгр. влакно и 101,600 кгр. семе, презъ 1936 година засѣтата площъ се увеличава на 2,550 хектара, а добивътъ на влакно достига до